

32000L0076

L 332/91

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

28.12.2000

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2000/76/ES
ze dne 4. prosince 2000
o spalování odpadů**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾, a podle společného textu schváleného dohodovacím výborem dne 11. října 2000,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pátý akční program Evropského společenství pro životní prostředí: Směrem k udržitelnosti, program Evropského společenství pro politiku a akce zaměřené na životní prostředí a udržitelný rozvoj, doplněný rozhodnutím č. 2179/98/ES o jeho přezkoumání ⁽⁵⁾ stanoví jako cíl, že by neměly být překračovány kritické zátěže a úrovně některých znečišťujících látek, jako jsou např. oxidy dusíku (NO_x) a oxid siřičitý (SO₂), těžké kovy a dioxiny, zatímco v požadavcích na kvalitu ovzduší je cílem, aby všichni lidé byli účinně chráněni proti prokázaným zdravotním rizikům ze znečištěného ovzduší. Tento program dále jako cíl stanoví snížení emisí dioxinů ze zjištěných zdrojů o 90 % do roku 2005 vzhledem k úrovni z roku 1985 a nejméně 70 % snížení kadmia (Cd), rtuti (Hg) a olova (Pb) ze všech zdrojů emisí vzhledem k úrovni z roku 1995.
- (2) Protokol o perzistentních organických znečišťujících látkách podepsaný Společenstvím v rámci Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států stanoví právně závazné mezní hodnoty emisí dioxinů a furanů na úrovni 0,1 ng/m³; hodnoty

ekvivalentů toxicity (TE) pro zařízení spalující více než 3 t/h tuhého komunálního odpadu, na úrovni 0,5 ng/m³ TE pro zařízení spalující více než 1 t/h odpadů ze zdravotnických zařízení a na úrovni 0,2 ng/m³ TE pro zařízení spalující více než 1 t/h nebezpečného odpadu.

- (3) Protokol o těžkých kovech podepsaný Společenstvím v rámci Úmluvy EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přesahujícím hranice států stanoví právně závazné mezní hodnoty emisí částic 10 mg/m³ pro spalování nebezpečného odpadu a odpadu ze zdravotnických zařízení a mezní hodnoty emisí rtuti 0,05 mg/m³ pro spalování nebezpečného odpadu a 0,08 mg/m³ pro spalování komunálního odpadu.
- (4) Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny a Světová zdravotnická organizace naznačují, že některé polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) jsou karcinogenní. Členské státy proto mohou kromě mezních hodnot pro jiné znečišťující látky stanovit i mezní hodnoty emisí pro PAU.
- (5) v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy je nutné přijmout opatření na úrovni Společenství. Zásada předběžných opatření představuje základ pro další opatření. Tato směrnice je záměrně omezena na minimální požadavky týkající se spalovacích a spoluspalovacích zařízení.
- (6) Článek 174 dále stanoví, že politika životního prostředí Společenství musí přispívat k ochraně lidského zdraví.
- (7) proto je k dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí a lidského zdraví nutno stanovit a dodržovat přísné provozní podmínky, technické požadavky a mezní hodnoty emisí pro zařízení spalující nebo spoluspalující odpady ve Společenství. Tyto mezní hodnoty by měly přispět k prevenci nebo co největšímu omezení negativních účinků na životní prostředí a následně ohrožení lidského zdraví.
- (8) Sdělení Komise o přezkoumání strategie Společenství pro nakládání s odpady přiřazuje nejvyšší prioritu prevenci vzniku odpadů, následovanou jejich opětovným používáním, využíváním a nakonec bezpečným odstraněním odpadů; Rada ve svém usnesení ⁽⁶⁾ o strategii Společenství týkající se nakládání s odpady ze dne 24. února 1997 znovu potvrdila své přesvědčení, že prevence vzniku odpadů by měla být nejvyšší prioritou každé racionální politiky odpadového hospodářství ve vztahu k minimalizaci produkce odpadů a nebezpečných vlastností odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 17.1.1998, s. 6 a
Úř. věst. C 372, 2.12.1998, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 116, 28.4.1999, s. 40.

⁽³⁾ Úř. věst. C 198, 14.7.1999, s. 37.

⁽⁴⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 1999 (Úř. věst. C 219, 30.7.1999, s. 249), společný postoj Rady ze dne 25. listopadu 1999 (Úř. věst. C 25, 28.1.2000, s. 17) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 25. března 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. listopadu 2000 a rozhodnutí Rady ze dne 20. listopadu 2000.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1 a
Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 76, 11.3.1997, s. 1.

- (9) Rada v uvedeném usnesení ze dne 24. února 1997 také zdůrazňuje význam kritérií Společenství týkajících se využívání odpadu, nutnost uplatňování vhodných emisních norem u spalovacích zařízení, nutnost počítat s opatřeními k monitorování stávajících spalovacích zařízení a nutnost zvážení změn právních předpisů Společenství Komise ve vztahu ke spalování odpadu s využitím energie s cílem zamezit rozsáhlým pohybům odpadů ke spalování nebo spoluspalování ve Společenství.
- (10) Je nutné stanovit přísná pravidla pro všechna zařízení spalující nebo spoluspalující odpad s cílem zamezit pohybu odpadů přes hranice do zařízení provozovaných s nižšími náklady v důsledku méně přísných environmentálních norem.
- (11) Sdělení Komise „energie pro budoucnost: obnovitelné zdroje energie“, Bílá kniha strategie Společenství a akční plán berou v úvahu zejména využívání biomasy k energetickým účelům.
- (12) Směrnice Rady 96/61/ES ⁽¹⁾ stanoví integrovaný přístup k předcházení a omezování znečišťování, ve kterém všechna hlediska environmentální účinnosti zařízení jsou zvažována jednotným způsobem. Zařízení pro spalování nebo spoluspalování komunálního odpadu s kapacitou nad 3 t/h a zařízení pro odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu s kapacitou přesahující 10 t/d jsou zahrnuty do rozsahu působnosti uvedené směrnice.
- (13) Dodržování mezních hodnot emisí stanovených v této směrnici by mělo být pokládáno za nezbytnou, ale nikoli postačující podmínku pro splnění požadavků směrnice 96/61/ES. Splnění těchto požadavků může obsáhnout i přísnější mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky předpokládané touto směrnicí, mezní hodnoty emisí pro další látky, další složky prostředí a další potřebné podmínky.
- (14) V posledních deseti letech byly získány praktické zkušenosti s provozováním technologií ke snížení znečišťujících emisí ze spaloven odpadů.
- (15) Směrnice Rady 89/369/EHS ⁽²⁾ a 89/429/EHS ⁽³⁾ o předcházení a snižování znečišťování ovzduší ze spaloven komunálního odpadu přispěly ke snížení a omezení emisí do ovzduší ze spaloven. Nyní by měla být přijata přísnější pravidla a uvedené směrnice by měly být následně zrušeny.
- (16) Rozdíl mezi odpadem nebezpečným a odpadem neklasifikovaným jako nebezpečný je založen v zásadě na vlastnostech odpadu před jeho spalováním nebo spoluspalováním, ale nikoli na rozdílech v emisích. Měly by platit stejné mezní hodnoty emisí pro spalování nebo spoluspalování nebezpečného odpadu jako pro spalování nebo spoluspalování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, přičemž by měly být zachovány různé technologie a podmínky spalování nebo spoluspalování a různá opatření monitorování při přijímání odpadu.
- (17) Při provádění této směrnice by členské státy měly vzít v úvahu směrnici Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, hmotné částice a olovo ve vnějším ovzduší ⁽⁴⁾.
- (18) Spalování nebezpečného odpadu s obsahem více než 1 % halogenovaných organických látek, vyjádřených jako chlor, musí splňovat určité provozní podmínky s cílem rozložit organické znečišťující látky, jako jsou např. dioxiny, v maximální možné míře.
- (19) Při spalování odpadu který obsahuje chlor vznikají zbytky ze spalin. S těmito zbytky by mělo být nakládáno způsobem, který minimalizuje jejich množství a škodlivost.
- (20) Mohou existovat důvody pro povolování specifických výjimek z mezních hodnot emisí pro některé znečišťující látky během vymezeného časového období a za specifických podmínek.
- (21) Měla být vypracována kritéria pro některé vyříděné spalitelné frakce odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný a nevhodného k recyklaci s cílem umožnit povolování snížení frekvence pravidelného měření.
- (22) Jednotný text o spalování odpadu zlepší právní jednoznačnost a prosaditelnost. Měla by existovat jednotná směrnice o spalování nebo spoluspalování odpadu nebezpečného i odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný, přičemž je plně brána v úvahu věcná náplň a struktura směrnice Rady 94/67/ES ze dne 16. prosince 1994 o spalování nebezpečných odpadů ⁽⁵⁾. Proto by i směrnice Rady 94/67/ES měla být zrušena.
- (23) Článek 4 směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽⁶⁾ požaduje, aby členské státy učinily opatření nezbytná k zajištění, aby odpady byly využívány nebo odstraňovány bez ohrožení lidského zdraví a poškozování životního prostředí. Články 9 a 10 směrnice 75/442/EHS pro tento účel stanoví, že jakékoli zařízení nebo podnik zpracovávající odpad musí k tomu získat povolení od příslušného orgánu mimo jiné vzhledem k preventivním opatřením, která je nutno učinit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽²⁾ Úř. věst. L 163, 14.6.1989, s. 32. Směrnice naposledy pozměněna Aktem o přistoupení z roku 1994.

⁽³⁾ Úř. věst. L 203, 15.7.1989, s.50. Směrnice naposledy pozměněna Aktem o přistoupení z roku 1994.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 163, 29.6.1999, s. 41.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 34.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněna rozhodnutím komise 350/96/ES (Úř. věst. L 135, 6.6.1996, s. 32).

- (24) Požadavky na využití tepla vzniklého procesem spalování nebo spoluspalování a na minimalizaci a recyklaci zbytků vznikajících při provozu spalovacích nebo spoluspalovacích zařízení napomohou ke splnění cílů článku 3 směrnice 75/442/EHS, který se týká hierarchie priorit nakládání s odpady.
- (25) Z rozsahu této směrnice jsou vyloučena spalovací a spoluspalovací zařízení spalující pouze živočišné odpady v působnosti směrnice 90/667/EHS⁽¹⁾. Komise zamýšlí navrhnout revidování požadavků směrnice 90/667/EHS z hlediska zajištění vysoké environmentální úrovně spalování a spoluspalování živočišných odpadů.
- (26) Povolení pro spalovací a spoluspalovací zařízení musí rovněž splnit jakékoli použitelné požadavky stanovené ve směrnicích 91/271/EHS⁽²⁾, 96/61/ES, 96/62/ES⁽³⁾, 76/464/EHS⁽⁴⁾ a 1999/31/ES⁽⁵⁾.
- (27) Při spoluspalování odpadů v zařízeních určených původně nikoli ke spalování odpadů by nemělo být povoleno uvolňování vyšších emisí znečišťujících látek v té části objemu spalin, která vzniká spoluspalováním odpadů, než je tomu v zařízeních určených ke spalování odpadů, a proto by spoluspalování odpadů mělo podléhat příslušným omezením.
- (28) K zajištění dodržování mezních hodnot emisí pro znečišťující látky jsou požadovány měřicí metody vysoké úrovně pro monitorování emisí.
- (29) Zavedení mezních hodnot emisí pro vypouštění odpadních vod z procesu čištění spalin ze spalovacích a spoluspalovacích zařízení omezí přenos znečišťujících látek z ovzduší do vod.
- (30) Měla by být stanovena ustanovení pro případy, že se překročí mezní hodnoty emisí, a pro technicky nevyhnutelné odstávky, poruchy nebo selhání čisticích zařízení nebo měřicích zařízení.
- (31) S cílem zajistit průhlednost procesu povolování ve Společenství by veřejnost měla mít přístup k informacím s cílem umožnit veřejnosti zapojit se do procesu rozhodování o žádostech o nová povolení a jejich následných změn. Veřejnost by měla mít přístup ke zprávám o fungování a monitorování zařízení spalujících více než 3 t/h, aby byla informována o jejich případných vlivech na životní prostředí a na lidské zdraví.
- (32) Komise by měla předložit, jak Evropskému parlamentu tak Radě, zprávu založenou na zkušenostech s uplatňováním této směrnice, na nově získaných vědeckých poznatcích, na stavu technického vývoje, na dosaženém pokroku v postupech omezování emisí a na zkušenostech získaných v odpadovém hospodářství a s provozem spaloven, a na zkušenostech s vývojem environmentálních požadavků, s cílem popřípadě navrhnout přizpůsobení příslušných ustanovení této směrnice.
- (33) Opatření nutná pro provádění této směrnice mají být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽⁶⁾.
- (34) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení této směrnice a zajistit, že jsou prováděny; tyto sankce měly být účinné, přiměřené a odrazující.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cílem této směrnice je předcházet negativním účinkům spalování a spoluspalování odpadu na životní prostředí, zejména znečišťování ovzduší, půdy a vod povrchových i podzemních, a z toho vyplývající ohrožení lidského zdraví, nebo tyto účinky podle možností omezit.

Tohoto cíle bude dosaženo přísnějšími provozními podmínkami a technickými požadavky, prostřednictvím mezních hodnot emisí pro zařízení na spalování a spoluspalování odpadů ve Společenství a prostřednictvím splnění požadavků směrnice 75/442/EHS.

Článek 2

Rozsah

1. Tato směrnice se vztahuje na zařízení na spalování a spoluspalování odpadů.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/667/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o veterinárních pravidlech pro zneškodňování a zpracování živočišného odpadu, jeho uvádění na trh a pro ochranu před patogenními původci v krmivech živočišného původu, též z ryb, a o změně směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 363, 27.12.1990, s. 51). Směrnice ve znění Aktu o přistoupení z roku 1994.

⁽²⁾ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40) ve znění směrnice 98/15/EC (Úř. věst. L 67, 7.3.1998, s. 29).

⁽³⁾ Směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality vnějšího ovzduší (Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 55).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování určitými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství (Úř. věst. L 129, 18. 5. 1976, s. 23). Směrnice ve znění Aktu o přistoupení z roku 1994.

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Z oblasti působnosti této směrnice jsou však vyňata:

a) zařízení, kde jsou zpracovávány pouze následující odpady:

- i) rostlinný odpad ze zemědělství a lesnictví,
 - ii) rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud je vznikající teplo využíváno,
 - iii) vláknitý rostlinný odpad z výroby prvotní buničiny a z výroby papíru z buničiny, pokud je spalován v místě vzniku a pokud je vznikající teplo využíváno,
 - iv) odpadní dřevo s výjimkou odpadního dřeva, které může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku jeho ošetření konzervačními prostředky nebo nátěrovými hmotami, včetně takového odpadního dřeva, které pochází ze stavebního a demolčního odpadu,
 - v) odpadní korek,
 - vi) radioaktivní odpad,
 - vii) těla uhynulých zvířat v působnosti směrnice 90/667/EHS, aniž jsou dotčeny její další změny,
 - viii) odpad vznikající při průzkumu a těžbě ložisek ropy a zemního plynu z námořních zařízení a spalovaný na palubě těchto zařízení;
- b) pokusná zařízení využívaná k výzkumu, vývoji a zkoušení s cílem zlepšit proces spalování, která zpracují méně než 50 tun odpadu ročně.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „odpadem“ rozumí tuhý nebo kapalný odpad definovaný v čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS;
2. „nebezpečným odpadem“ rozumí tuhý nebo kapalný odpad definovaný v čl. 1 odst. 4 směrnice 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽¹⁾.

Specifické požadavky stanovené v této směrnici pro nebezpečné odpady se nevztahují na následující nebezpečné odpady:

- a) spalitelné kapalné odpady, včetně odpadních olejů definovaných v článku 1 směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽²⁾ za předpokladu, že tyto oleje splňují následující kritéria:

- i) hmotnostní obsah polychlorovaných aromatických uhlovodíků, např. polychlorovaných bifenylů (PCB) nebo pentachlorofenolu (PCP) nepřesahuje koncentrace stanovené v příslušných právních předpisech Společenství;

- ii) tyto odpady nejsou považovány za nebezpečné kvůli obsahu jiných složek uvedených v seznamu přílohy II směrnice 91/689/EHS v množství nebo v koncentracích, které jsou neslučitelné s cíli stanovenými v článku 4 směrnice 75/442/EHS; a

- iii) čisté spalné teplo je nejméně 30 MJ/kg;

b) jakékoli spalitelné kapalné odpady, které nemohou v odpadním plynu přímo vznikajícím jejich spálením způsobit jiné emise, než jsou emise z plynových olejů definovaných v čl. 1 odst. 1 směrnice 93/12/EHS ⁽³⁾, nebo vyšší koncentrace emisí, než vzniknou spálením takto definovaného plynového oleje;

3. „smíšeným komunálním odpadem“ rozumí odpad z domácností stejně jako živnostenský, průmyslový odpad a odpad z úradů, který je svou charakteristikou a složením podobný odpadu z domácností, ale s výjimkou frakcí uvedených v příloze k rozhodnutí 94/3/ES ⁽⁴⁾ pod číslem 20 01, které jsou sbírány odděleně u zdroje a s výjimkou dalších odpadů uvedených v této příloze pod číslem 20 02;

4. „spalovacím zařízením“ rozumí stacionární nebo mobilní technická jednotka a zařízení určené k tepelnému zpracování odpadů, s využitím tepla vzniklého spalováním nebo bez něho. To zahrnuje spalování oxidací odpadu stejně jako další způsoby tepelného zpracování, jako je např. pyrolýza, zplynování nebo plazmové procesy, pokud jsou látky tímto zpracováním vzniklé následně spáleny.

Tato definice se vztahuje na areál a celé spalovací zařízení, včetně všech spalovacích linek, příjmu odpadu, skladování, zařízení pro předběžnou úpravu odpadů na místě, systém odpad-palivo a systém přívodu vzduchu, kotle, zařízení pro čištění spalin, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, komín, zařízení a systémy pro řízení spalovacích podmínek a pro jejich monitorování a zaznamenávání;

5. „spoluspalovacím zařízením“ rozumí stacionární nebo mobilní zařízení, jehož hlavním účelem je výroba energie nebo hmotných produktů, a

- které využívá odpad jako normální nebo přídatné palivo; nebo

- ve kterém je odpad tepelně zpracován za účelem jeho odstranění.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20 ve znění směrnice 94/31/EC. (Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23. Směrnice ve znění Aktu o přistoupení z roku 1994.

⁽³⁾ Směrnice Rady 93/12/EHS ze dne 23. března 1993 o obsahu síry v některých kapalných palivech (Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 81) ve znění směrnice 99/32/ES (Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 94/3/ES ze dne 20. prosince 1993, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech (Úř. věst. L 5, 7.1.1994, s. 15).

Pokud spalování probíhá tak, že hlavním účelem zařízení není výroba energie nebo hmotných produktů, ale spíše tepelné zpracování odpadů, pokládá se takové zařízení za spalovnu ve smyslu odstavce 4.

Tato definice se vztahuje na areál a celé zařízení, včetně všech spalovacích linek, příjmu odpadu, skladování, zařízení pro předběžnou úpravu odpadů na místě, systém přívodu odpadu, paliva a vzduchu, kotle, zařízení pro čištění spalin, místní zařízení pro zpracování nebo skladování zbytků a jímání odpadních vod, zařízení komína a zařízení a systémy pro řízení spalovacích podmínek a pro jejich a monitorování a zaznamenávání;

6. „stávajícím spalovacím nebo spalovacím zařízením“ rozumí takové zařízení na spalování nebo spalování, které:
 - a) je v provozu a má povolení podle stávajících právních předpisů Společenství vydané před 28. prosincem 2002, nebo
 - b) je povoleno nebo registrováno pro spalování nebo spalování a má povolení vydané před 28. prosincem 2002 podle stávajících právních předpisů Společenství za předpokladu, že zařízení je uvedeno do provozu nejpozději do 28. prosince 2003, nebo
 - c) je z hlediska příslušného orgánu předmětem úplné žádosti o povolení podané před 28. prosincem 2002 za podmínky, že zařízení bude uvedeno do provozu nejpozději 28. prosince 2004;
7. „jmenovitou kapacitou“ rozumí součet kapacit spalování všech pecí, z nichž se spalovací zařízení skládá, jak je uvedl výrobce a potvrdil provozovatel, přičemž bylo vzato v úvahu zejména spalné teplo odpadu vyjádřené jako množství odpadu spálené za hodinu;
8. „emisemi“ rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z jednotlivých nebo rozptýlených zdrojů v zařízení do ovzduší, vody nebo půdy;
9. „mezni hodnotou emisí“ rozumí hmotnost vyjádřená určitými specifickými ukazateli koncentrace nebo míry emise, která nesmí být překročena během jedné nebo více časových období;
10. „dioxiny a furany“ rozumí polychlorované p-dibenzodioxiny a dibenzofurany uvedené v příloze I;
11. „provozovatelem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí zařízení, nebo v případech, kdy stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, na kterou byly převedeny rozhodující ekonomické pravomoci nad technickým fungováním zařízení;
12. „povoláním“ rozumí písemné rozhodnutí (nebo několik písemných rozhodnutí) vydané příslušným orgánem, jímž se povoluje provoz zařízení za jistých podmínek, které zaručují,

že zařízení splňuje všechny požadavky této směrnice. Povolení se může týkat jednoho nebo více zařízení nebo částí zařízení provozovaných v téže lokalitě týměž provozovatelem;

13. „zbytkem“ rozumí jakýkoli kapalný nebo tuhý materiál (včetně zbytkového popela a strusky, létavého popílku a kotelního prachu, reakčních produktů z čištění plynů, kalu z čištění odpadních vod, upotřebených katalyzátorů a upotřebeného aktivního uhlí) definovaný jako odpad v čl. 1 písm. a) směrnice 75/442/EHS, který vzniká při procesu spalování nebo spalování, čištění spalin nebo odpadních vod nebo při jiných procesech probíhajících v zařízení na spalování nebo spalování.

Článek 4

Žádost a povolení

1. Aniž je dotčen článek 11 směrnice 75/442/EHS nebo článek 3 směrnice 91/689/EHS, žádné spalovací nebo spalovací zařízení nesmí být provozováno bez povolení k této činnosti.
2. Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES, žádost o povolení provozovat spalovací nebo spalovací zařízení musí obsahovat popis opatření určených k zajištění toho, že
 - a) zařízení je navrženo, vybaveno a bude provozováno způsobem který splňuje požadavky této směrnice, přičemž jsou brány v úvahu kategorie odpadů, které v něm budou spalovány;
 - b) teplo vznikající při procesech spalování nebo spalování je podle možností využíváno, např. kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, výrobou technologické páry nebo dálkovým vytápěním;
 - c) množství vznikajících zbytků a jejich škodlivost budou minimalizovány a zbytky budou podle možnosti recyklovány;
 - d) odstranění zbytků, jejichž vzniku nebylo možno předejít, nelze snížit jejich množství nebo je recyklovat, bude provedeno v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s právem Společenství.
3. Povolení bude uděleno pouze pokud žadatel prokáže, že navrhované metody měření emisí do ovzduší splňují požadavky přílohy III, a v případě emisí do vod splňují požadavky přílohy III odstavce 1 a 2.
4. Povolení vydané příslušným orgánem pro zařízení na spalování nebo spalování, kromě splnění všech použitelných požadavků stanovených ve směrnicích 91/271/EHS, 96/61/ES, 96/62/ES, 76/464/EHS a 1999/31/ES, musí:
 - a) výslovně uvádět kategorie odpadů, které lze spalovat. Tento výčet bude přinejmenším uvádět kategorie podle Evropského katalogu odpadů (EWC), pokud je to možné, a popřípadě budou uvedeny údaje o množství odpadů;

b) obsahovat údaj o celkové kapacitě zařízení pro spalování nebo spoluspalování odpadu;

c) specifikovat postupy odběru vzorků a měření pro splnění povinností uložených vzhledem k pravidelným měřením všech látek znečišťujících ovzduší a vodu.

5. Povolení vydané příslušným orgánem pro zařízení na spalování nebo spoluspalování nebezpečného odpadu musí kromě požadavků uvedených v odstavci 4 obsahovat:

a) seznam množství různých kategorií nebezpečného odpadu, které mnohou být zpracovány;

b) specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků těchto nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a jejich maximální obsah znečišťujících látek, jako jsou např. PCB, PCP, chlor, fluor, síra, těžké kovy.

6. Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy, mohou si členské státy stanovit seznamy kategorií odpadu uvedených v povolení, které mohou být spoluspalovány v určitých kategoriích zařízení na spoluspalování.

7. Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES, musí příslušný orgán pravidelně přehodnocovat a v případě nutnosti aktualizovat podmínky povolení.

8. V případě, že provozovatel spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení předpokládá změny provozu, které zasáhnou spalování nebo spoluspalování nebezpečného odpadu, bude tato změna pokládána za podstatnou změnu podle čl. 2 odst. 10 písm. b) směrnice 96/61/ES a platí pak článek 12 odst. 2 směrnice 96/61/ES.

9. Jestliže spalovací nebo spoluspalovací zařízení neplní podmínky stanovené v povolení, zejména mezní hodnoty emisí do ovzduší a do vody, učiní příslušný orgán opatření k prosazení splnění těchto podmínek.

Článek 5

Dodávka a příjem odpadu

1. Provozovatel spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení musí učinit všechna opatření týkající se dodávky a příjmu odpadu s cílem předcházení nebo maximálního omezení negativních účinků na životní prostředí, zejména znečišťování ovzduší, půdy a vod povrchových i podzemních, obtěžování zápachem a hlukem a přímých ohrožení lidského zdraví. Tato opatření musí přinejmenším splnit požadavky stanovené v odstavcích 3 a 4.

2. Provozovatel spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení stanoví hmotnost každé kategorie odpadu, pokud možno podle Evropského katalogu odpadů, před přijetím odpadu do spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení.

3. Před přijetím nebezpečného odpadu do spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení musí mít provozovatel dostupné informace o odpadu pro účely ověření, zda přijetím odpadu neporuší mimo jiné požadavky povolení specifikované v čl. 4 odst. 4. Tyto informace musí obsahovat:

a) veškeré administrativní údaje o procesu vzniku odpadu obsažené v dokumentech uvedených v odstavci 4 písm. a);

b) fyzikální, a pokud možno i chemické složení odpadu a všechny další údaje nutné k vyhodnocení vhodnosti odpadu pro zamýšlený spalovací proces;

c) nebezpečné vlastnosti odpadu, látky, se kterými se nemá směšovat, a předběžná opatření nutná při manipulaci s daným odpadem.

4. Před přijetím nebezpečného odpadu do spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení musí provozovatel provést přinejmenším následující postupy přejímky:

a) kontrolu dokumentů požadovaných směrnicí 91/689/EHS a popřípadě i dokumentů požadovaných nařízením Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole⁽¹⁾ a dokumentů požadovaných v předpisech o přepravě nebezpečných nákladů;

b) odběr reprezentativních vzorků, pokud to není nežádoucí, jako např. u infekčních klinických odpadů, pokud možno ještě před vyložením, aby bylo možno ověřit soulad údajů stanovených podle odstavce 3 s danými odpady provedením kontroly a aby bylo umožněno příslušným orgánům stanovit charakteristiku zpracovávaných odpadů. Tyto vzorky budou uchovávány nejméně po dobu jednoho měsíce po spálení odpadu.

5. Příslušný orgán může povolit výjimky z odstavců 2, 3 a 4 průmyslovým zařízením a podnikům spalujícím nebo spoluspalujícím pouze vlastní odpad v místě jeho vzniku za předpokladu, že požadavky této směrnice jsou splněny.

Článek 6

Provozní podmínky

1. Spalovací zařízení musí být provozována s cílem dosáhnout takové úrovně spalování, aby obsah celkového organického uhlíku ve strusce a ve zbytkovém popelu byl nižší než 3 % nebo aby jejich ztráty po spálení byly nižší než 5 % hmotnosti suchého materiálu. Podle potřeby musí být použity vhodné metody předběžné úpravy odpadu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 30, 6.2.1993, s. 1, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2408/98 (Úř. věst. L 298, 7.11.1998, s. 19).

Spalovací zařízení musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby byl plyn vznikající při procesu ohřát, po posledním vstřiku spalovacího vzduchu, řízeným a stejnoměrným způsobem i za nejméně příznivých podmínek, na teplotu 850 °C, měřeno v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném příslušným orgánem, na dobu dvou sekund. Pokud je spalován nebezpečný odpad s obsahem halogenovaných organických látek (vyjádřených jako chlor) vyšším než 1 %, musí tato teplota dosáhnout 1 100 °C na dobu nejméně dvou sekund.

Každá linka spalovacího závodu či zařízení musí být vybavena nejméně jedním pomocným hořákem. Tento hořák se musí automaticky zapnout, pokud teplota spalin po posledním vstřiku spalovacího vzduchu poklesne pod stanovenou teplotu 850 °C nebo 1 100 °C podle spalovaného odpadu. Tento hořák musí být rovněž využíván během uvádění zařízení do provozu a jeho odstavování s cílem zajistit, že příslušná úroveň teploty (850 °C nebo 1 100 °C podle spalovaného odpadu) bude ve spalovací komoře udržena po celou tuto dobu, dokud je ve spalovací komoře nějaký nespálený odpad.

Během uvádění zařízení do provozu a jeho odstavování nebo pokud teplota ve spalovací komoře poklesne pod příslušnou stanovenou úroveň (850 °C nebo 1 100 °C podle spalovaného odpadu), nesmí pomocný hořák spalovat palivo, které může způsobit emise vyšší, než jsou emise vznikající spalováním plynového oleje, definované v čl. 1 odst. 1 směrnice Rady 75/716/EHS, zkapalněného plynu nebo zemního plynu.

2. Spoluspalovací zařízení musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby byl plyn vznikající při procesu ohřát, po posledním vstřiku spalovacího vzduchu, řízeným a stejnoměrným způsobem i za nejméně příznivých podmínek na teplotu 850 °C na dobu dvou sekund. Pokud je spoluspalován nebezpečný odpad s obsahem halogenovaných organických látek (vyjádřených jako chlor) vyšším než 1 %, musí tato teplota dosáhnout 1 100 °C.

3. Zařízení pro spalování a spoluspalování musí mít a provozovat automatický systém, který zabrání přívodu odpadu:

- a) při uvádění do provozu, dokud není dosaženo stanovené teploty 850 °C nebo 1 100 °C (podle spalovaného odpadu) nebo teploty stanovené podle odstavce 4;
- b) kdykoli není dodržena stanovená teplota 850 °C nebo 1 100 °C (podle spalovaného odpadu) nebo teplota stanovená podle odstavce 4;
- c) kdykoli nepřetržitá měření požadovaná touto směrnicí prokáží, že je v důsledku poruch nebo selhání čisticích zařízení překročena jakákoli mezní hodnota emisí.

4. Za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené touto směrnicí, může příslušný orgán povolit podmínky odlišné od

podmínek stanovených v odstavci 1 a pro teplotu v odstavci 3 a upřesněné v povolení pro určité kategorie odpadu a pro jisté tepelné procesy. Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se tato povolení řídí. Tyto změny provozních podmínek nesmějí vést ke vzniku většího množství zbytků s vyšším obsahem organických znečišťujících látek v porovnání se zbytky, které by bylo možno předpokládat při splnění podmínek stanovených v odstavci 1.

Za předpokladu, že jsou splněny požadavky stanovené touto směrnicí, může příslušný orgán povolit podmínky odlišné od podmínek stanovených v odstavci 2 a pro teplotu v odstavci 3 a upřesněné v povolení pro určité kategorie odpadu a pro určité tepelné procesy. Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se tato povolení řídí. Tato povolení budou podmíněna přinejmenším splněním ustanovení o mezních hodnotách emisí stanovených v příloze V pro celkový organický uhlík a pro oxid uhelnatý (CO).

V případě spoluspalování vlastního odpadu v místě jeho vzniku, ve stávajících kotlích spalujících kůru v papírnách a celulosech, jsou taková povolení podmíněna přinejmenším splněním ustanovení o mezních hodnotách emisí stanovených v příloze V pro celkový organický uhlík.

Všechny provozní podmínky určené podle tohoto odstavce a výsledky ověření jejich plnění sdělí členské státy Komisi jako součást údajů poskytovaných v souladu s požadavky na podávání zpráv.

5. Spalovací a spoluspalovací zařízení musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby byly vyloučeny emise do ovzduší, které způsobují významné znečištění přízemních vrstev ovzduší; zejména aby spaliny byly vypouštěny v souladu s příslušnými normami Společenství pro kvalitu ovzduší regulovaným způsobem komínem, jehož výška musí být vypočtena tak, aby bylo chráněno lidské zdraví a životní prostředí.

6. Veškeré teplo vznikající při spalování nebo spoluspalování musí být využito v co největší míře.

7. Infekční klinický odpad by měl být umístěn přímo do spalovací pece, aniž by byl předem smíšen s jinými kategoriemi odpadu a aniž by se s ním přímo manipulovalo.

8. Řízení zařízení pro spalování nebo spoluspalování musí být svěřeno fyzické osobě, která má k tomuto řízení pravomoc.

Článek 7

Mezní hodnoty emisí do ovzduší

1. Spalovací zařízení musí být navržena, vybavena, postavena a provozována tak, aby ve spalinách nebyly překračovány mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze V.

2. Spoluspalovací zařízení musí být nařízeny, vybavena, postavena a provozována tak, aby ve spalínách nebyly překračovány mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze II.

Pokud ve spoluspalovacích zařízeních více než 40 % tepla vznikajícího spalováním pochází z nebezpečných odpadů, je nutno uplatnit mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze V.

3. Výsledky měření provedených k ověření toho, zda jsou dodrženy mezní hodnoty emisí do ovzduší, musí být přepočteny s ohledem na podmínky stanovené v článku 11.

4. V případě spoluspalování neupraveného smíšeného komunálního odpadu se uplatní mezní hodnoty emisí do ovzduší stanovené v příloze V a příloha II se neuplatní.

5. Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy, mohou členské státy stanovit mezní hodnoty emisí pro polycyklické aromatické uhlovodíky nebo pro jiné znečišťující látky.

Článek 8

Vypouštění odpadních vod z čištění spalin

1. Odpadní vody z čištění spalin vypouštěné ze spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení musí být předmětem povolení vydávaného příslušnými orgány.

2. Vypouštění odpadních vod, které vznikají čištěním spalin, do vodního prostředí, se co nejvíce omezí, minimálně v souladu s mezními hodnotami emisí stanovenými v příloze IV.

3. S výhradou zvláštních ustanovení v povolení mohou být odpadní vody z čištění spalin vypouštěny do vodního prostředí po oddělené úpravě za podmínky, že:

- a) jsou dodrženy požadavky příslušných ustanovení Společenství a vnitrostátních a místních ustanovení ve formě mezních hodnot emisí; a
- b) hmotnostní koncentrace znečišťujících látek uvedených v příloze IV nepřekračují mezní hodnoty emisí stanovených v této příloze.

4. Mezní hodnoty emisí se uplatní v bodě, ve kterém jsou odpadní vody ze zařízení na čištění spalin obsahující znečišťující látky uvedené v příloze IV vypouštěny ze spalovacího a spoluspalovacího zařízení.

Pokud jsou odpadní vody z čištění spalin čištěny v místě svého vzniku společně s odpadními vodami z jiných zdrojů ve spalovacím zařízení, provede provozovatel měření uvedená v článku 11:

- a) v toku odpadních vod z procesů čištění spalin před příjmem do společného zařízení na čištění odpadních vod;

- b) v toku či tocích ostatních odpadních vod před jejich příjmem do společného zařízení na čištění odpadních vod;

- c) v bodě konečného vypouštění odpadních vod po čištění ze spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení.

Provozovatel musí zpracovat příslušné výpočty hmotnostní bilance s cílem stanovit míry emisí v odpadních vodách vypouštěných ze zařízení, které odpovídají odpadním vodám vznikajícím při čištění spalin s cílem kontroly dodržování mezních hodnot emisí, které jsou stanoveny v příloze IV pro tok odpadních vod z procesu čištění spalin.

Za žádných okolností se nesmí provádět ředění odpadních vod pro účel splnění mezních hodnot emisí stanovených v příloze IV.

5. Pokud jsou odpadní vody z čištění spalin obsahující znečišťující látky uvedené v příloze IV čištěny mimo spalovací nebo spoluspalovací zařízení v čistírně odpadních vod určené pouze k čištění tohoto druhu odpadních vod, mezní hodnoty emisí stanovené v příloze IV musí být uplatněny v místě, ve kterém jsou tyto vody vypouštěny z čistírny odpadních vod. Pokud tato čistírna odpadních vod, umístěná mimo spalovací nebo spoluspalovací zařízení, není určena pouze k čištění odpadních vod ze spalování, musí provozovatel zpracovat výpočty hmotnostních bilancí, jak stanoví odst. 4 písm. a), b) a c), s cílem stanovit míry emisí v místě konečného vypouštění odpadních vod vznikajících při čištění spalin, aby se tak provedla kontrola dodržování mezních hodnot emisí stanovených v příloze IV pro tok odpadních vod z procesu čištění spalin.

Za žádných okolností se nesmí provádět ředění odpadních vod pro účel splnění mezních hodnot emisí stanovených v příloze IV.

6. Povolení musí:

- a) zavést mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky uvedené v příloze IV v souladu s odstavcem 2 a s cílem splnit požadavky odst. 3 písm. a);
- b) stanovit provozní kontrolní ukazatele pro odpadní vody, alespoň pro pH, teplotu a průtok.

7. Prostory spalovacích nebo spoluspalovacích zařízení, včetně přilehlých skladovacích prostor pro odpady, musí být navrženy a provozovány tak, aby se v souladu s ustanoveními příslušných právních předpisů Společenství zabránilo nepovolenému nebo náhodnému uvolnění jakýchkoli znečišťujících látek do půdy, povrchových i podzemních vod. Kromě toho musí být zajištěna skladovací kapacita dostatečná k zachycení odtoků znečištěných srážkových vod z prostoru spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení nebo znečištěných vod vznikajících při rozliti kapalin nebo hašení požárů.

Tato skladovací kapacita musí být dostatečná, aby bylo možno zajistit testování a v případě nutnosti i čištění těchto vod před jejich vypouštěním.

8. Aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy, mohou členské státy stanovit mezní hodnoty emisí pro polycyklické aromatické uhlovodíky nebo pro jiné znečišťující látky.

Článek 9

Zbytky

Zbytky vznikající z provozu spalovacího nebo spoluspalovacího zařízení musí být minimalizovány, pokud jde o jejich množství a škodlivost. Zbytky musí být recyklovány pokud možno přímo v tomto zařízení nebo mimo toto zařízení v souladu s příslušnými právními předpisy ES.

Přeprava a dočasné skladování suchých zbytků ve formě prachu, jako je např. kotelní prach a suché zbytky vznikající čištěním spalin, se musí uskutečňovat tak, aby nedošlo k jejich rozptýlení do prostředí, tj. v uzavřených kontejnerech.

Před určením postupů pro odstranění nebo recyklaci zbytků ze spalovacích nebo spoluspalovacích zařízení musí být provedeny potřebné zkoušky k zjištění fyzikálních a chemických charakteristik a znečišťujícího potenciálu různých zbytků ze spalování. Rozbor se musí zaměřit na celkový rozpustný oddíl a rozpustný podíl těžkých kovů.

Článek 10

Kontrola a monitorování

1. Pro monitorování ukazatelů, podmínek a hmotnostních koncentrací příslušných pro proces spalování nebo spoluspalování musí být instalováno měřicí zařízení a používány měřicí techniky.

2. Požadavky na měření se stanoví v povolení nebo v podmínkách spojených s povolením vydaným příslušným orgánem.

3. Náležitá instalace a funkčnost zařízení automatických systémů monitorování pro emise do ovzduší a do vod je předmětem kontroly, dozoru a každoročního přezkoušení. Nejméně každé tři roky se provede kalibrace (rekalibrace) pomocí souběžně provedených měření referenčními metodami.

4. Umístění míst odběru vzorků a měření musí být stanoveno příslušným orgánem.

5. Pravidelná měření emisí do ovzduší a do vod musí být prováděna v souladu s přílohou III body 1 a 2.

Článek 11

Požadavky na měření

1. Členské státy zajistí, aby byly splněny odstavce 2 až 12 a 17 týkající se ovzduší a odstavce 14 až 17 týkající se vody, a to buď prostřednictvím specifikace podmínek v povolení, nebo obecně závaznými pravidly.

2. V zařízeních pro spalování nebo spoluspalování musí být prováděna následující měření týkající se látek znečišťujících ovzduší v souladu s přílohou III:

- a) průběžná měření následujících látek: NO_x za předpokladu, že jsou stanoveny mezní hodnoty emisí, CO, celkové tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, HCl, HF, a SO₂;
- b) průběžná měření následujících provozních ukazatelů procesu: teploty měřené v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném příslušným orgánem, koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a obsahu vodní páry ve spalinách;
- c) nejméně dvakrát ročně měření těžkých kovů, dioxinů a furanů; avšak nejméně jedno měření musí být provedeno každé tři měsíce během prvních dvanácti měsíců provozu. Členské státy mohou stanovit frekvenci měření, pokud stanovily mezní hodnoty emisí pro polycyklické aromatické uhlovodíky nebo jiné znečišťující látky.

3. Doba zdržení, minimální teplota a obsah kyslíku ve spalinách musí být předmětem náležitého ověření, alespoň při uvádění zařízení na spalování nebo spoluspalování do provozu, a to za nejméně příznivých předpokládaných provozních podmínek.

4. Od průběžného měření HF je možné upustit, jestliže je dosaženo takového stupně čištění od HCl, které zaručí, že mezní hodnoty emisí pro HCl nebudou překročeny. V takovém případě lze měření HF provádět pravidelně, jak stanoví odst. 2 písm. c).

5. Průběžné měření obsahu vodních par nebude požadováno, jestliže jsou vzorky spalin před vlastním rozбором vysušeny.

6. Pravidelné měření látek HCl, HF a SO₂ stanovené v odst. 2 písm. c), namísto jejich průběžného měření, může být schváleno příslušným orgánem v povolení provozu zařízení pro spalování nebo spoluspalování, pokud provozovatel může prokázat, že emise těchto znečišťujících látek nemohou být za žádných okolností vyšší, než jsou předepsané mezní hodnoty emisí.

7. Příslušný orgán může v povolení snížit frekvenci pravidelného měření pro těžké kovy z dvojího měření ročně na jedno měření za dva roky, a pro dioxiny a furany z dvojího měření ročně na jedno měření za rok za předpokladu, že emise z procesů spalování a spoluspalování leží pod úrovní 50 % mezních hodnot emisí stanovených v souladu s příslušnou přílohou, tj. s přílohou II nebo V, a to za předpokladu, že jsou splněna již dostupná kritéria pro relevantní požadavky, která budou vypracována postupem podle článku 17. Tato kritéria se stanoví na základě druhého pododstavce písm. a) a d).

Do 1. ledna 2005 může být schváleno uvedené snížení frekvence dokonce i tehdy, když taková kritéria dostupná nebudou, za předpokladu, že

- a) odpady určené ke spalování nebo spalování sestávají pouze z určitých tříděných spalitelných frakcí odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné, které jsou nevhodné k recyklaci a vykazují určité vlastnosti a které jsou dále specifikovány na základě posouzení uvedeného v bodě d);
- b) pro tyto odpady existují vnitrostátní kritéria kvality, která byla sdělena Komisi;
- c) spalování a spalování těchto odpadů je v souladu s příslušnými plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 7 směrnice 75/442/EHS;
- d) provozovatel může příslušnému orgánu prokázat, že emise jsou za všech okolností významně nižší, než jsou mezní hodnoty emisí stanovené v přílohách II nebo V pro těžké kovy a dioxiny a furany; toto posouzení musí být založeno na údajích o kvalitě příslušných odpadů a na měření emisí příslušných znečišťujících látek;
- e) v povolení jsou specifikována kritéria kvality a nový interval pro pravidelná měření; a
- f) veškerá rozhodnutí o frekvenci měření uvedená v tomto odstavci, doplněná informacemi o množství a kvalitě příslušných odpadů, musí být každoročně sdělena Komisi.

8. Výsledky měření provedených k ověření toho, zda jsou splněny mezní hodnoty emisí, musí být přepočteny vzhledem k následujícím podmínkám a pro následující obsahy kyslíku, podle vzorce uvedeného v příloze VI:

- a) teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 11 % kyslíku, suchý plyn, ve spalínách spalovacích zařízení;
- b) teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 3 % kyslíku, suchý plyn ve spalínách ze spalování odpadního oleje definovaného ve směrnici 75/439/EHS;
- c) pokud jsou odpady spalovány nebo spalovány v atmosféře obohacené kyslíkem, výsledky měření mohou být přepočteny vzhledem k obsahu kyslíku stanovenému příslušným orgánem podle zvláštních podmínek konkrétních případů;
- d) v případě spalování musí být výsledky měření přepočteny vzhledem k celkovému obsahu kyslíku vypočtenému v příloze II.

Pokud jsou emise znečišťujících látek sníženy čištěním spalin ve spalovacím nebo spalovacím zařízení pro nebezpečné odpady, přepočtení vzhledem k obsahu kyslíku stanoveným v prvním pododstavci bude provedeno pouze tehdy, pokud měřený obsah kyslíku ve stejném období, v němž proběhlo měření znečišťujících látek, překračuje příslušný standardní obsah kyslíku.

9. Veškeré výsledky měření musí být zaznamenány, zpracovány a předkládány v náležitě úpravě s cílem umožnit příslušným orgánům ověřit splnění schválených provozních podmínek a mezních hodnot emisí stanovených v této směrnici v souladu s postupy, o nichž rozhodnou uvedené příslušné orgány.

10. Mezní hodnoty emisí do ovzduší budou pokládány za splněné, pokud

- a) — žádná z denních průměrných hodnot nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou v příloze V a) nebo v příloze II;
- 97 % ze všech denních průměrných hodnot v roce nepřekročí mezní hodnotu emisí stanovenou v příloze V e) v první odrážce;
- b) buď žádná z půlhodinových průměrných hodnot nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou v příloze V b) ve sloupci A, nebo, kde je to vhodné, 97 % všech půlhodinových průměrných hodnot v roce nepřekročí žádnou mezní hodnotu emisí stanovenou v příloze V b) ve sloupci B;
- c) žádná z průměrných hodnot za období odběru vzorků stanovené pro těžké kovy a dioxiny a furany nepřekročí mezní hodnoty emisí stanovené v příloze V c) a d) nebo v příloze II;
- d) jsou splněna ustanovení přílohy V e) ve druhé odrážce nebo přílohy II.

11. Půlhodinové průměrné hodnoty a desetiminutové průměrné hodnoty musí být stanoveny během účinné provozní doby (včetně doby uvádění do provozu a odstavení, jestliže není spalován žádný odpad) ze změřených hodnot po odečtení hodnoty intervalu spolehlivosti specifikované v bodě 3 přílohy III. Denní průměrné hodnoty se stanoví z těchto platných průměrných hodnot.

Pro získání platných denních průměrných hodnot nesmí být vyřazeno více než pět půlhodinových průměrných hodnot během dne v důsledku nefunkčnosti nebo údržby systému průběžného měření. Za rok nesmí být zrušeno více než 10 % denních průměrných hodnot v důsledku špatné funkce nebo údržby systému průběžného měření.

12. Průměrné hodnoty za období odběru vzorků a průměrné hodnoty v případě pravidelného měření HF, HCl SO₂ musí být stanoveny v souladu s požadavky čl. 10 odst. 2 a 4 a přílohy III.

13. Komise postupem podle článku 17 a jakmile budou ve Společenství dostupné vhodné měřicí postupy, rozhodne o datu, od kterého budou průběžně měřeny těžké kovy, dioxiny a furany v souladu s přílohou III.

14. V místě vypouštění odpadních vod musí být prováděna následující měření:

- a) průběžná měření ukazatelů uvedených v čl. 8 odst. 6 písm. b);
- b) místní (bodové) denní měření celkových nerozpuštěných látek; členské státy mohou rovněž stanovit měření reprezentativních vzorků úměrně průtoku za období 24 hodin;
- c) minimálně jednou za měsíc měření znečišťujících látek uvedených v čl. 8 odst. 3 s ohledem na body 2 až 10 přílohy IV v reprezentativních vzorcích vypouštěných vod, odebraných úměrně průtoku, za období 24 hodin;

d) měření dioxinů a furanů nejméně každých šest měsíců; avšak v průběhu prvních dvanácti měsíců provozu musí být tato měření prováděna každé tři měsíce. Členské státy mohou stanovit frekvenci měření, pokud stanovily mezní hodnoty emisí pro polycyklické aromatické uhlovodíky nebo jiné znečišťující látky.

15. Monitorování hmotnosti znečišťujících látek v čištěné odpadní vodě musí být prováděno v souladu s právními předpisy Společenství a bude stanoveno v povolení stejně jako frekvence těchto měření.

16. Mezní hodnoty emisí pro vodu budou pokládány za splněné, pokud:

- a) pro celkové nerozpuštěné látky (znečišťující látka č. 1) 95 % a 100 % měřených hodnot nepřekročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v příloze IV;
- b) pro těžké kovy (znečišťující látky č. 2 až 10) nanejvýše jedna měřená hodnota za rok překročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v příloze IV; nebo, jestliže daný členský stát stanoví povinnost měřit více než 20 vzorků ročně, pokud nejvýše 5 % těchto vzorků překročí příslušné mezní hodnoty emisí stanovené v příloze IV;
- c) pro dioxiny a furany (znečišťující látky č. 11) měření provedené jednou za dva roky nepřekročí příslušnou mezní hodnotu těchto emisí stanovenou v příloze IV.

17. Pokud by provedená měření ukázala, že mezní hodnoty emisí do ovzduší nebo do vod stanovené v této směrnici byly překročeny, musí o tom být příslušné orgány neprodleně uvědoměny.

Článek 12

Přístup k informacím a účast veřejnosti

1. Aniž je dotčena směrnice Rady 90/313/EHS⁽¹⁾ a směrnice 96/61/ES, musí být žádosti o nová povolení pro spalovací a spoluspalovací zařízení zpřístupněny veřejnosti na jednom nebo více místech, k nimž má veřejnost přístup, např. úřadovny místních úřadů, a to na přiměřenou dobu, která umožní veřejnosti vznášet k žádostem připomínky před tím, než příslušný orgán vydá rozhodnutí. Toto rozhodnutí, včetně alespoň kopie povolení a všech jeho dalších doplňků a změn, musí být rovněž zpřístupněny veřejnosti.

2. Pro spalovací a spoluspalovací zařízení s jmenovitou kapacitou dvě a více tun za hodinu a bez ohledu na článek 15 odst. 2 směrnice 96/61/ES musí být veřejnosti zpřístupněny rovněž výroční zprávy poskytované provozovateli těchto zařízení příslušným orgánům o funkci a monitorování zařízení. Tato zpráva musí přinejmenším popsát stav průběhu procesů a emisí

(1) Směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o volném přístupu k informacím o životním prostředí (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, 56). Směrnice ve znění Aktu o přistoupení z r. 1994.

do ovzduší a do vody v porovnání s emisními normami stanovenými touto směrnicí. Veřejnosti musí být zpřístupněn seznam spalovacích a spoluspalovacích zařízení s jmenovitou kapacitou menší než dvě tuny za hodinu, který musí být sestaven příslušným orgánem.

Článek 13

Mimořádné provozní podmínky

1. Příslušný orgán musí v povolení stanovit maximální přípustnou dobu technicky nutných odstávek, poruch či selhání čistících nebo měřících zařízení, během kterých koncentrace regulovaných látek v emisích do ovzduší a v čištěných odpadních vodách mohou překračovat předepsané mezní hodnoty emisí.

2. V případě poruchy musí provozovatel omezit nebo odstavit provoz co možná nejdříve do doby, než může být obnoven normální provoz.

3. Aniž je dotčen článek 6 odst. 3 písm. c), spalovací a spoluspalovací zařízení nesmí za žádných okolností pokračovat ve spalování odpadů po období delší než čtyři hodiny bez přerušení, pokud jsou překročeny mezní hodnoty emisí; kromě toho kumulovaná doba provozu za těchto podmínek za jeden rok nesmí dosáhnout 60 hodin. Tento šedesátihodinový limit se vztahuje na ty provozní linky celého zařízení, které jsou napojeny na stejné zařízení na čištění spalin.

4. Celkový obsah prachu v emisích ze spalovacího zařízení do ovzduší nesmí za žádných okolností překročit hodnotu 150 mg/m³ vyjádřenou jako půlhodinový průměr; kromě toho nesmí být překročeny mezní hodnoty emisí do ovzduší pro CO a pro celkový organicky vázaný uhlík (TOC). Všechny ostatní podmínky uvedené v článku 6 musí být splněny.

Článek 14

Podmínky přezkoumání

Aniž je dotčena směrnice 96/61/ES, podá Komise Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2008 zprávu o zkušenostech s prováděním této směrnice, zejména v případech nových zařízení, o pokroku dosaženém v postupech omezování emisí a o zkušenostech v oblasti nakládání s odpady. Zpráva se musí rovněž týkat stavu vývoje technologií, zkušeností z provozu zařízení a vývoje environmentálních požadavků. Tato zpráva bude obsahovat specifický oddíl o uplatnění přílohy II.1.1. a zejména o ekonomické a technické proveditelnosti pro stávající cementářské pece, jak je uvedeno v poznámce pod čarou k příloze II.1.1 o mezních hodnotách emisí NO_x pro nové cementářské pece stanovené v této příloze. Zpráva bude popřípadě doplněna o návrhy na přezkoumání příslušných ustanovení této směrnice. Komise však před zpracováním uvedené zprávy popřípadě navrhne změny přílohy II.3, jestliže hlavní toky odpadů budou směřovány do typů spoluspalovacích zařízení jiných, než která uvádí přílohy II.1 a II.2.

Článek 15

Podávání zpráv

Zprávy o provádění této směrnice se zpracovávají postupem podle článku 5 směrnice Rady 91/692/EEC. První zpráva zahrne nejméně první úplné tříleté období po 28. prosinci 2002 a je v souladu s obdobím uvedeným v článku 17 směrnice 94/67/ES a v čl. 16 odst. 3 směrnice 96/61/ES. K tomuto účelu Komise vypracuje v přiměřené době vhodný dotazník.

Článek 16

Přizpůsobení směrnice

V souladu s postupem podle čl. 17 odst. 2 pozmění Komise články 10, 11 a 13 a přílohy I a III s cílem přizpůsobit je technickému pokroku nebo novým poznatkům týkajícím se přínosů snížení emisí pro zdraví.

Článek 17

Regulativní výbor

1. Komisi je nápomocen regulativní výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Lhůta určená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES se stanoví na tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 18

Zrušení

S účinkem od 28. prosince 2005 se zrušuje:

- a) čl. 8 odst. 1 a příloha směrnice 75/439/EHS;
- b) směrnice 89/369/EHS;
- c) směrnice 89/429/EHS;
- d) směrnice 94/67/ES.

Článek 19

Sankce

Členské státy stanoví sankce použitelné při porušení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení Komisi nejpozději do 28. prosince 2002 a neprodleně oznámí i všechny následné změny, které tato ustanovení ovlivní.

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Aniž jsou dotčena specifická přechodná ustanovení příloh této směrnice, ustanovení této směrnice se pro stávající zařízení použijí od 28. prosince 2005.

2. Pro nová zařízení, tj. pro zařízení která nejsou považována za „stávající spalovací nebo spoluspalovací zařízení“ podle definice uvedené v čl. 3 odst. 6 nebo odst. 3 tohoto článku, se tato směrnice použije od 28. prosince 2002, namísto směrnic uvedených v článku 18.

3. Stacionární nebo mobilní zařízení, jejichž účelem je výroba energie nebo hmotných produktů, která jsou v provozu a mají, pokud je to požadováno, povolení v souladu se stávajícími právními předpisy Společenství a ve kterých bylo započato spoluspalování nejpozději do 28. prosince 2004, musí být považována za stávající spoluspalovací zařízení.

Článek 21

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 28. prosince 2002. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 4. prosince 2000.

za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

za Radu

předseda

F. VÉDRINE

PŘÍLOHA I

Ekvivalenty toxicity dibenzodioxinů a dibenzofuranů

Ke stanovení celkové koncentrace (TE) dioxinů a furanů se hmotnostní koncentrace níže uvedených polychlorovaných dioxinů a dibenzofuranů před jejich sečtením vynásobí následujícími koeficienty ekvivalentů toxicity:

		koeficient ekvivalentu toxicity
2,3,7,8	— tetrachlordibenzodioxin (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— pentachlordibenzodioxin (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— hexachlordibenzodioxin (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— heptachlordibenzodioxin (HpCDD)	0,01
	— oktachlordibenzodioxin (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— tetrachlordibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— pentachlordibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— hexachlordibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— heptachlordibenzofuran (HpCDF)	0,01
	— oktachlordibenzofuran (OCDF)	0,001

PŘÍLOHA II

STANOVENÍ MEZNÍCH HODNOT EMISÍ PRO SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADU

Pokud v tabulce této přílohy není stanovena specifická celková mezní hodnota emisí „C“, musí být k jejímu stanovení použit výpočet podle následujícího vzorce (směšovací pravidlo).

Mezní hodnota emisí pro každou jednotlivou znečišťující látku a oxid uhelnatý ve spalinách, které vznikají při spoluspalování odpadu, musí být vypočtena ze vzorce:

$$\frac{V_{\text{odpad}} \times C_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}} \times C_{\text{proc}}}{V_{\text{odpad}} + V_{\text{proc}}} = C$$

V_{odpad} : objem spalin vzniklých spalováním pouze odpadu, stanovený podle odpadu s nejnižší výhřevností specifikovaného v povolení a přepočtený na podmínky stanovené v této směrnici.

Jestliže je teplo uvolňované při spalování nebezpečného odpadu nižší než 10 % celkového tepla uvolňovaného v tomto zařízení, musí se hodnota V_{odpad} vypočítávat z (teoretického) množství odpadu, jehož spálením by se dosáhlo 10 % uvolněného tepla při stanovené hodnotě celkového uvolňovaného tepla;

C_{odpad} : mezní hodnoty emisí stanovené pro zařízení určené pro spalování odpadu v příloze V pro příslušné znečišťující látky a pro oxid uhelnatý;

V_{proc} : objem spalin vznikajících v zařízení při procesu včetně, spalování úředně povolených paliv v zařízení normálně používaných (bez spalovaných odpadů), stanovený na základě obsahu kyslíku, ke kterému musí být emise přepočteny podle právních předpisů Společenství nebo předpisů vnitrostátních. Pokud pro daný druh zařízení takové předpisy neexistují, musí se použít skutečný obsah kyslíku ve spalinách nezředěný přídavkem vzduchu, který je pro vlastní proces zbytečný. Přepočtení na další podmínky je stanoveno touto směrnicí;

C_{proc} : mezní hodnoty emisí stanovené v tabulkách této přílohy pro některá průmyslová odvětví nebo, pokud příslušné tabulky nebo tyto hodnoty neexistují, mezní hodnoty emisí pro příslušné znečišťující látky a pro CO ve spalinách zařízení, která splňují ustanovení vnitrostátních právních a správních předpisů pro tato zařízení, pokud spalují úředně povolená paliva (bez spalovaných odpadů). Pokud taková ustanovení neexistují, použijí se mezní hodnoty emisí stanovené v povolení. Jestliže ani tyto mezní hodnoty emisí nejsou stanoveny, použijí se skutečné hmotnostní koncentrace;

C: celková mezní hodnota emisí a obsah kyslíku stanovené v tabulkách této přílohy pro některá průmyslová odvětví a některé znečišťující látky, nebo pokud příslušné tabulky nebo takové hodnoty neexistují, celkové mezní hodnoty emisí pro CO a příslušné znečišťující látky, kterými se nahradí mezní hodnoty emisí stanovené ve specifických přílohách této směrnice. Celkový obsah kyslíku, kterým se nahradí obsah kyslíku pro přepočtení, se vypočte na základě výše uvedeného obsahu kyslíku s respektováním parciálních objemů.

Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se řídí výjimky uvedené v této příloze.

II.1 Zvláštní ustanovení pro spoluspalování odpadů v cementářských pecích

Uvedené hodnoty C představují denní průměrné hodnoty (pro průběžné měření). Intervaly odběru vzorků a ostatní požadavky na měření jsou uvedeny v článku 7. Všechny údaje jsou uvedeny v mg/m^3 , (kromě hodnot pro dioxiny a furany, které jsou v ng/m^3). Půlhodinové průměrné hodnoty jsou nutné pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

Výsledky měření provedených k ověření splnění mezních hodnot emisí, musí být přepočteny na následující podmínky: teplota 273 K, tlak 101,3 kPa, 10 % obsah kyslíku, suchý plyn.

II.1.1 C — celkové mezní hodnoty emisí

Znečišťující látka	C
Celkové tuhé znečišťující látky	30
HCl	10
HF	1
NO _x pro stávající zařízení	800
NO _x pro nová zařízení	500 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Pro uplatnění mezních hodnot emisí pro NO_x, cementářské pece, které jsou v provozu a mají povolení v souladu se stávajícími právními předpisy Společenství a které započaly se spoluspalováním odpadu po datu uvedeném v čl. 20 odst. 3, nejsou považovány za nová zařízení.

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxiny a furany	0,1

Do 1. ledna 2008 může příslušný orgán povolit výjimku pro NO_x u stávajících mokrých cementářských procesů cementářských pecí nebo u cementářských pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, za předpokladu, že povolením předpokládaná mezní hodnota emisí pro NO_x nebude vyšší než 1200 mg/m³.

Do 1. ledna 2008 může příslušný orgán povolit výjimku pro tuhé znečišťující látky (prach) u cementářských pecí, které spalují méně než 3 t/h odpadu, za předpokladu, že povolením předpokládaná hodnota mezní hodnota emisí pro tuhé znečišťující látky nebude vyšší než 50 mg/m³.

II. 1.2 C — celkové mezní hodnoty emisí pro SO₂ a celkový organický uhlík (TOC)

Znečišťující látka	C
SO ₂	50
TOC (celkový organický uhlík)	10

Příslušný orgán může povolit výjimky v případech, že emise TOC a SO₂ nevznikají spalováním odpadu.

II. 1.3 C — celkové mezní hodnoty emisí pro oxid uhelnatý (CO)

Příslušný orgán může stanovit mezní hodnoty emisí pro oxid uhelnatý (CO).

II.2 Zvláštní ustanovení pro zařízení pro spalování odpadů

II. 2.1 Denní průměrné hodnoty emisí

Aniž je dotčena směrnice 88/609/EHS a v případech, kdy jsou pro velká spalovací zařízení na základě budoucích právních předpisů Společenství stanoveny přísnější mezní hodnoty emisí, nahradí tyto přísnější mezní hodnoty emisí, pro příslušná zařízení a znečišťující látky, mezní hodnoty emisí (C_{proc}) stanovené v níže uvedených tabulkách. V takovém případě budou níže uvedené tabulky neprodleně upraveny podle příslušných přísnějších mezních hodnot emisí v souladu s postupem podle článku 17.

Půlhodinové průměrné hodnoty jsou nutné pouze k výpočtu denních průměrných hodnot.

C_{proc}:

C_{proc} pro tuhá paliva vyjádřená v mg/Nm³ (vztaženo na obsah kyslíku (O₂) 6 %):

Znečišťující látka	< 50MW	50 — 100 MW	100 — 300 MW	> 300 MW
SO ₂				
Obecný případ.		850	850 — 200 s lineární poklesem ze 100 ke 300 MW	200
Původní paliva		nebo stupeň odsíření ≥ 90 %	nebo stupeň odsíření ≥ 92 %	Nebo stupeň odsíření ≥ 95 %
NO _x		400	300	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

Do 1. ledna 2007 a aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství, se uvedené mezní hodnoty emisí NO_x nevztahují na zařízení spalující výhradně nebezpečné odpady.

Do 1. ledna 2008 může příslušný orgán povolit výjimky pro NO_x a SO₂ pro stávající spalovací zařízení v rozmezí (tepelného příkonu, pozn. př.) 100 až 300 MW užívající technologii spalování ve fluidním loži a spalující tuhá paliva za předpokladu, že hodnota předpokládaná v povolení C_{proc} pro NO_x nepřekračuje 350 mg/m³ a pro SO₂ nepřekračuje hodnotu danou lineárním poklesem z 850 na 400 mg/m³ pro tepelný příkon v intervalu mezi 100 a 300 MW.

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro biomasu, vyjádřená v mg/Nm³ (vztažená na 6 % obsah O₂)

„Biomasou“ se rozumějí produkty, které sestávají zcela nebo z části z rostlinné hmoty ze zemědělství nebo lesnictví, které mohou být použity pro účel využití jejich energetického obsahu stejně jako odpady uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) body i) až v).

Znečišťující látka	< 50 MW	50 — 100 MW	100 — 300 MW _{th}	> 300 MW
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

Do 1. ledna 2008 mohou příslušné orgány povolit výjimky pro NO_x u stávajících zařízení pro spalování odpadu v rozmezí 100 až 300 MW_{th} užívajících technologii spalování ve fluidním loži a spalující biomasu za předpokladu, že povolením předpokládaná hodnota C_{proc} nepřekročí hodnotu 350 mg/Nm³.

Mezní hodnota emisí C_{proc} pro kapalná paliva vyjádřená v mg/Nm³ (vztažená na 3 % obsah O₂)

Znečišťující látka	< 50 MW	50 — 100 MW	100 — 300 MW	> 300 MW
SO ₂		850	850 — 200 lineární pokles ze 100 ke 300 MW	200
NO _x		400	300	200
Tuhé znečišťující látky (prach)	50	50	30	30

II. 2.2 C — mezní hodnoty celkových emisí

Mezní hodnoty celkových emisí C vyjádřené v mg/Nm³ (vztažené na 6 % obsah O₂). Všechny průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně než 30 minut a nejdéle než 8 hodin.

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

Mezní hodnoty celkových emisí C vyjádřené v ng/Nm³ (vztažené na 6 % obsah O₂). Všechny průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 6 hodin a nejdéle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

II.3 Zvláštní ustanovení pro spalování odpadu v jiných průmyslových zařízeních než uvádějí oddíly II.1 a II.2

II.3.1 C — mezní hodnoty celkových emisí:

Mezní hodnoty celkových emisí C vyjádřené v ng/Nm³ (vztažené na 6 % obsah O₂). Všechny průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně 6 hodin a nejdéle než 8 hodin:

Znečišťující látka	C
Dioxiny a furany	0,1

Mezní hodnoty celkových emisí C vyjádřené v mg/Nm³. Všechny průměrné hodnoty změřené ve vzorcích odebíraných v intervalu nejméně než 30 minut a nejdéle než 8 hodin.

Znečišťující látka	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PŘÍLOHA III

MĚŘICÍ METODY

1. Měření ke stanovení koncentrací látek znečišťujících ovzduší a vodu musí být prováděno reprezentativně.
2. Odběr vzorků a rozbor všech znečišťujících látek včetně dioxinů a furanů a referenční metody pro kalibraci automatizovaných měřicích systémů musí odpovídat normám CEN. Pokud nejsou normy CEN dostupné, postupuje se podle norem ISO, případně podle jiných mezinárodních nebo vnitrostátních norem.
3. Na denní úrovni mezní hodnoty emisí nesmí hodnota 95 % intervalu spolehlivosti jednotlivých změřených výsledků pro následující znečišťující látky překročit tyto procentní podíly mezních hodnot emisí:

Oxid uhelnatý	10 %
Oxid siřičitý	20 %
Oxid dusičitý	20 %
Celkové tuhé znečišťující látky	30 %
Celkový organický uhlík	30 %
Chlorovodík	40 %
Fluorovodík	40 %

PŘÍLOHA IV

Mezní hodnoty emisí pro vypouštění odpadních vod z procesů čištění spalin

Znečišťující látka	mezní hodnota emisí vyjádřená hmotnostní koncentrací nefiltrovaných vzorků	
	95%	100%
1. Celkové nerozpuštěné látky definované směrnici 91/271/EHS	30 mg/l	45 mg/l
2. Rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4. Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako thalium (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen (As)	0,15 mg/l	
6. Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo (Pb)	0,2 mg/l	
7. Chrom a jeho sloučeniny vyjádřené jako chrom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Měď a její sloučeniny vyjádřené jako měď (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako nikl (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zinek a jeho sloučeniny vyjádřené jako zinek (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxiny a furany definované jako součet jednotlivých dioxinů a furanů vyhodnocený v souladu s přílohou I.	0,3 mg/l	

Do 1. ledna 2008 mohou příslušné orgány povolit výjimky pro celkové nerozpuštěné látky pro stávající spalovací zařízení, pokud povolení předpokládá, že 80 % naměřených hodnot nepřekročí hodnotu 30 mg/l a žádná z nich 45 mg/l.

PŘÍLOHA V

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ DO OVZDUŠÍ

a) Průměrné denní hodnoty

Celkové tuhé znečišťující látky	10 mg/m ³
Plynné a odpařované organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	10 mg/m ³
Chlorovodík (HCl)	10 mg/m ³
Fluorovodík (HF)	1 mg/m ³
Oxid siřičitý (SO ₂)	50 mg/m ³
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂) vyjádřené jako oxid dusičitý (NO ₂) pro stávající spalovací zařízení se jmenovitou kapacitou nad 6t/h nebo pro nová spalovací zařízení	200 mg/m ³ (*)
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂) vyjádřené jako oxid dusičitý (NO ₂) pro stávající spalovací zařízení se jmenovitou kapacitou do 6t/h	400 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. ledna 2007 a aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství, se tyto mezní hodnoty emisí nevztahují na zařízení spalující pouze nebezpečný odpad.

Příslušný orgán může pro stávající spalovací zařízení povolit následující výjimky pro NO_x:

- pro zařízení s jmenovitou kapacitou ≤ 6t/h, do 1. ledna 2008 denní průměrná mezní hodnota emisí nejvýše 500 mg/m³,
- pro zařízení s jmenovitou kapacitou > 6t/h ale menší ≤ 16t/h, do 1. ledna 2010 denní průměrná mezní hodnota emisí nejvýše 400 mg/m³,
- pro zařízení s jmenovitou kapacitou > 16t/h ale menší > 25 t/h, které nevypouštějí odpadní vody, do 1. ledna 2008 denní průměrná mezní hodnota emisí nejvýše 400 mg/m³.

Do 1. ledna 2008 může příslušný orgán povolit výjimky pro emisní limit pro tuhé znečišťující látky u stávajících spalovacích zařízení za předpokladu, že denní průměrný obsah tuhých znečišťujících látek nepřekročí hodnotu 20 mg/m³.

b) Průměrné půlhodinové hodnoty

	(100 %) A	(97 %) B
Celkové tuhé znečišťující látky	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Organické látky v plynné fázi vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC)	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Chlorovodík (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Fluorovodík (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Oxid siřičitý (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Oxid dusnatý (NO) a dusičitý (NO ₂), vyjádřené jako oxid dusičitý (NO ₂) pro stávající spalovací zařízení o jmenovité kapacitě nad 6t/h nebo pro nová spalovací zařízení	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Do 1. ledna 2007 a aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Společenství, se tyto mezní hodnoty emisí pro NO_x nevztahují na zařízení spalující pouze nebezpečný odpad.

Příslušný orgán může pro stávající spalovací zařízení s jmenovitou kapacitou > 6t/h ale menší ≤ 16t/h, do 1. ledna 2010 povolit výjimky pro NO_x za předpokladu, že půlhodinová průměrná hodnota nepřekročí 600 mg/m³ v sloupci A nebo 400 mg/m³ v sloupci B.

- c) **Všechny celkové průměrné hodnoty změřené během intervalu odběru vzorků, minimálně 30 minut a maximálně 8 hodin**

Kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium (Cd)	celkem 0,05 mg/m ³	Celkem 0,1 mg/m ³ (*)
Thalium a jeho sloučeniny vyjádřené jako thalium (Tl)		
Rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antimon a jeho sloučeniny vyjádřené jako antimon (Sb)	Celkem 0,5 mg/m ³	Celkem 1 mg/m ³ (*)
Arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen (As)		
Olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo (Pb)		
Chrom a jeho sloučeniny, vyjádřené jako chrom (Cr)		
Kobalt a jeho sloučeniny vyjádřené jako kobalt (Co)		
Měď a její sloučeniny vyjádřené jako měď (Cu)		
Mangan a jeho sloučeniny vyjádřené jako mangan (Cr)		
Nikl a jeho sloučeniny vyjádřené jako nikl (Ni)		
Vanad a jeho sloučeniny, vyjádřené jako vanad (V)		

(*) Průměrné hodnoty použitelné do 1. ledna 2007 pro stávající zařízení, pro která bylo povolení vydáno před 31. prosincem 1996, a která spalují pouze nebezpečné odpady.

Tyto průměrné hodnoty se vztahují i na plynné formy a výpary příslušných emisí těžkých kovů a jejich sloučenin.

- d) **Průměrné hodnoty jsou měřeny během intervalu odběru vzorků v délce minimálně 6 hodin a maximálně 8 hodin. Uvedená mezní hodnota emisí se vztahuje na celkovou koncentraci dioxinů a furanů vypočtenou s použitím koeficientu ekvivalentu toxicity v souladu s přílohou I.**

dioxiny a furany	0,1 ng/m ³
------------------	-----------------------

- e) **Následující mezní hodnoty koncentrace oxidu uhelnatého (CO) nesmějí být v emisích spalin překročeny (kromě období uvádění do provozu a odstavení):**

- průměrná denní koncentrace: 50 mg/m³;
- průměrná desetiminutová koncentrace: 150 mg/m³ pro minimálně 95 % všech měření, nebo
- průměrná půlhodinová koncentrace: 100 mg/m³ pro všechna měření při stanovení třicetiminutové hodnoty zjišťované kdykoli během období 24 hodin.

Pro spalovací zařízení používající technologii spalování ve fluidním loži mohou příslušné orgány povolit výjimku, pokud povolení předpokládá jednohodinovou průměrnou mezní hodnotu emisí pro CO nejvýše 100 mg/m³.

- f) **Členské státy mohou stanovit pravidla, kterými se řídí výjimky stanovené v této příloze.**

PŘÍLOHA VI

Vzorec pro výpočet emisních koncentrací při standardní procentuální koncentraci kyslíku

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = vypočtená hodnota koncentrace emisí při standardní procentuální koncentraci kyslíku

E_M = změřená koncentrace emisí

O_S = standardní koncentrace kyslíku

O_M = změřená koncentrace kyslíku
